

Štefan si „odkrútil“ premiéru na majstrovstvách sveta

Po Majstrovstvách Slovenska, ktoré som vyhral, ma nominovali na Majstrovstvá sveta ICCD (sluchovo postihnutých šachistov) do Arménska s tým, že pôjdem hrať súťaž seniorov a Peter Frajka, ktorý (je o dvanásť rokov mladší) skončil druhý, bude hrať súťaž jednotlivcov. Každá krajina mohla vyslať do jednotlivých súťaží iba po jednom šachistovi. Nikdy predtým som neletel lietadlom, vždy som to odmietal.

Spíňal som podmienky pre účasť na turnajoch ICCD, ale turnaje sa v minulosti vždy konali prevažne v nástupníckych štátoch ZSSR. Keďže, ani v nasledujúcich rokoch tomu nebude inak, bol som nútený prekonať strach z lietania.

Nakoniec to dopadlo dobre. Cesta vlakom do Prahy a lietadlom cez Moskvu do Jerevanu bola v poriadku a jedinou nevýhodou bolo, že sme cestovali v noci. Vzhľadom na dvojhodinový posun a moju nespavosť som prakticky nezažmuril oči. Pristáli sme za ranného svitu, a pokiaľ sme sa dostali do hotela Shirak, bolo už svetlo. Prekvapilo nás, že všetky križovatky cez mesto boli obsadené políciou a ulice prázdne. Až neskôr sme zistili, že to bolo preto, lebo na zahájenie majstrovstiev prišiel aj arménsky prezident. Ubytovali nás na 13. poschodí s číslom izby 1313. Našťastie nie som poverčivý. Ani sme sa nestačili vybalit', nasledovali raňajky a odchod na slávnostné otvorenie. Každé ráno nás vozili minibusmi do hracej miestnosti v budove, ktorá sa volá Tigran Petrosian house, na počesť bývalého majstra sveta v šachu. Tigran Petrosian (tiež sluchovo postihnutý) bol Armén a vedľa budovy má postavený pomník.

Slávnostného otvorenia sa okrem prezidenta ICCD Phillipa Gardnera, Arménskeho prezidenta Serza Sargsyana zúčastnil aj prezident

Štefan Belák

FIDE Kirsan Iljumžinov. Slávnostné otvorenie sa pretiahlo, nakoľko sa všetko prekladalo do posunkovej reči. Našu súťaž seniorov skrátili z pôvodných 9 kôl na 7, pretože sa nás zišlo iba 12.

V prvom kole som dostal bielymi Kazacha Murtaza Purtseladzeho, dosiahol som vyhratú pozíciu. Chcel partiu čo najskôr vyhrať a zahral chybný ťah, ale svoje zohrala únava z partie a to, že som nespál predošlú noc. V ďalších kolách som postupne porazil Taliana Russo Spena, Rusa Muratova a Poliaka Jerzy Marczukiewicza, ktorého som v obojstrannej časovej tiesni prekvapil v dvojnásobnou obeťou veže.

V piatom kole som dostal ďalšieho Poliaka Strzeleckého. Bol som si vedomý, že nesmiem prehrať, ak sa chcem umiestniť v popredí a dohnať stratu z prvého kola. Partiu som nezvládol strategicky, pozícia sa zhoršovala až som musel kapitulovať. V konečnom dôsledku to malo podstatný vplyv na konečný výsledok turnaja. Nakoniec mi chýbalo pol bodu na druhé miesto

a v prípade výhry by som bol majstrom sveta ja. V posledných dvoch kolách som dostal dvoch najsilnejších hráčov turnaja - Nemcov. Najskôr Jentscha, s ktorým som stál na výhru ale v časovej tiesni som nenašiel správne pokračovanie a bola z toho remíza. V poslednom kole so Salovom (pôvodom Rus), ktorý je medzinárodný majster, som remizoval. To mu zaručovala druhé miesto. Nakoniec som obsadil šieste miesto a do určitej miery môžem byť spokojný, pretože to bol môj prvý turnaj na takejto úrovni. Majstrom sveta sa stal Jerzy Strzelecki (POL) pred Sergejom Salovom (GER) a Hakobom Hakobyanom (ARM).

Počas deviatich dní, ktoré som strávil v Jerevane, som si pozrel v rámci možností mesto. Po partiách som chodieval na hotel pešo, čo bolo asi 25 minút po uliciach. Navštívil som viaceré námestia, kostoly, parky, fontány a pomníky. Parky a fontány sú udržiavané, ale sú aj také na ktorých sa prejavuje zub času a asi aj nedosta-

tok peňazí. Snažil som sa fotiť, hlavne zachovalé veci, pretože možnosť navštíviť Arménsko už nemusím mať. Najviac ma zaujala legendárna Kaskáda, Múzeum Jerevanu a podnik, kde sa vyrába povestný koňak Ararat s výhľadom na mýtický vrch, ktorý leží asi 20 kilometrov od Jerevanu na území Turecka. Cez jediný voľný deň, kedy sa konal kongres ICCD, sme navštívili kláštor Khor Virap, ležiaci blízko tureckej hranice pod vrchom Ararat. Potom sme zavítali do mesta Ečmiadzin, ktorému hovoria aj Arménsky Vatikán, kde na rovine leží obrovský kláštor a katedrála.

Peter Frajka obsadil vo svojom turnaji konečné 21. miesto z 24 účastníkov. Čakala ma predĺžená cesta naspäť na Slovensko, na trase Jerevan - Moskva - Praha - Košice - Zemplínska šírava, kde som sa na ďalší deň zúčastnil domáceho šampionátu telesne postihnutých. Za to, že som sa mohol zúčastniť arménskeho dobrodružstva, sa chcem poďakovať **Trenčianskemu samosprávnemu kraju, Obci Udiča a Šachovému klubu Sparta Považská Bystrica**, ktorí mi sponzorsky prispeli na pokrytie nákladov s cestou a pobytom.

Štefan Belák

TPH - Petrosianov/pomník

Katedrála Ečmiadzin

Jerevanská kaskáda